

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-03-22
Besvaras senast
2018-04-12

Till justitie- och inrikesminister Morgan Johansson (S)

2017/18:447 Nationellt tiggeriförbud

I en polisrapport från 2015 gjordes en uppskattning att ca 4 700 EU-migranter uppehöll sig i Sverige med syfte att tigga på våra gator. Det kan i många fall röra sig om frivilligt tiggeri, men den mer allmänna bilden är att tiggeriet har kommit att utgöra en grund för ett organiserat utnyttjande av utsatta människor.

Sverigedemokraterna har länge påtalat att tiggeriet varit organiserat och att människors utsatthet förvärrats av regeringens ovilja att erkänna och hantera problemen.

Återintegreringen i tiggarnas hemländer blir såklart omöjlig om de inte snarast återvänder. Bland dessa 4 000–5 000 utsatta EU-migranter som tigger i Sverige beräknas uppemot 100 vara barn. Det gör såklart läget än mer allvarligt att barn får erfara tiggeri och fräntas möjligheten att gå i skola i sina hemländer.

Olika former av tiggeriförbud har visat på omedelbar effekt i flera olika länder. I Holland har de städer som infört tiggeriförbud inom loppet av ett par veckor slagit sönder de strukturer som organiserat tiggeriet, och tiggeriet har därmed upphört.

Ett tiggeriförbud skulle således ta väldigt lite resurser i anspråk från exempelvis poliser eller ordningsvakter i jämförelse med vilka resurser som ett utbrett tiggeri i dag kräver av våra myndigheter. Ett nationellt tiggeriförbud skulle alltså uppskattningsvis under loppet av några veckor kunna leda till den effekt som regeringen försökt uppnå under hela mandatperioden, nämligen att de utsatta EU-medborgarna i ökad grad återvänder till sina hemländer.

För två år sedan, i februari 2016, presenterade regeringens nationella samordnare för utsatta EU-medborgare, Martin Valfridsson, sin slutredovisning för regeringen och statsrådet Åsa Regnér. På den efterföljande presskonferensen presenterades hur regeringen förhöll sig till en rad frågor. Åtgärder från det allmänna som på olika sätt underlättade eller uppmuntrade till fortsatt tiggeri ratades, och den bästa hjälpen konstaterades kunna uppnås genom etablerade hjälporganisationer i tiggarnas hemländer.

Regeringens ståndpunkt var sammanfattningsvis mindre hjälp i Sverige och mer hjälp i tiggarnas hemländer.

Sverigedemokraterna instämde i slutsatsen men inte i vilka åtgärder som regeringen avsåg att vidta för att nå målet. Ett tiggeriförbud avfärdades i slutredovisningen av Martin Valfridsson och av statsrådet Åsa Regner.

Därefter har bland andra Ylva Johansson (S), Magdalena Andersson (S), Anders Ygeman (S) Stefan Löfven (S) och inte minst nuvarande justitie- och inrikesminister Morgan Johansson (S) avfärdat ett tiggeriförbud som en lösning för att nå våra gemensamma slutsatser kring tiggeriproblematiken.

Under mandatperiodens gång har dock stödet ökat för Sverigedemokraternas förslag om nationellt tiggeriförbud. Inte minst regeringens egen nationella samordnare för utsatta EU-medborgare, Martin Valfridsson, ändrade ståndpunkt och efterlyste ett tiggeriförbud ett år efter sin slutredovisning till regeringen.

I riksdagen har Moderaterna deklarerat att de ansluter sig till ett förslag om nationellt tiggeriförbud.

Trots att tiggeriförbud i andra länder visat på omedelbar effekt har regeringen i stället storsatsat på andra åtgärder. Med facit i hand har inte regeringens storsatsningar resulterat i någon förändring sett till antalet tiggare som uppehåller sig i Sverige.

Då stödet för ett nationellt tiggeriförbud finns från både Sverigedemokraterna och Moderaterna skulle en ändrad inställning från Socialdemokraterna resultera i ett brett stöd i Sveriges riksdag för ett nationellt tiggeriförbud.

Med anledning av regeringens tydliga ambition för utsatta EU-medborgare och de obefintliga resultaten vill jag fråga justitie- och inrikesminister Morgan Johansson:

1. Vilka slutsatser drar ministern av regeringens åtgärder hittills?

2. Kan ministern tänka sig en uppgörelse om ett nationellt tiggeriförbud över blockgränserna mellan SD, M och S?

3. Om inte, vilka andra åtgärder avser regeringen att vidta för att utsatta EU-medborgare i Sverige snarast ska återvända till sina hemländer för påbörjad integrering?

.....

Adam Marttinen (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander